

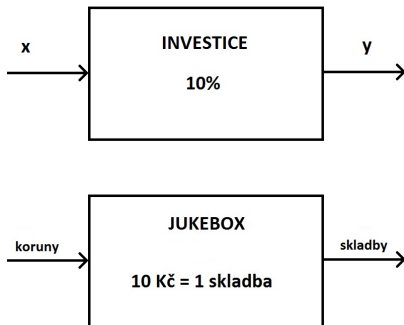
Reálná funkce reálné proměnné

Štěpán Křehlík

Ekonomicko správní fakulta
Masarykova Universita

podzim 2018

Reálná funkce reálné proměnné

Zobrazení

- intuitivně
 - x ... vstup
 - y ... výstup
 - funkce mechanismu
- formálně
 - x ... nezávislá proměnná
 - y ... závislá proměnná
 - definiční obor
 - uspořádaná dvojice (x, y)

Definice

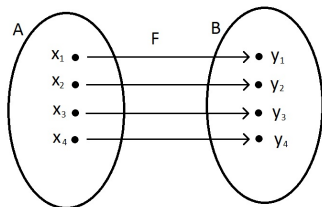
Nechť A , B jsou neprázdné množiny. Pravidlo F , jimž ke každému prvku $x \in A$ je přiřazen **právě jeden prvek** $y \in B$, nazýváme zobrazením množiny A do množiny B . Píšeme $F : A \rightarrow B$. Označíme-li x proměnnou s oborem A a y proměnnou s oborem B , píšeme též

$$y = F(x).$$

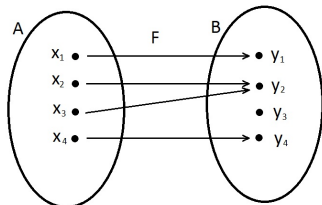
- x je vzorem pro prvek y
- y je obrazem prvku x
- množina A ... nezávislý obor nebo též definiční obor $D(F)$
- množina B ... obor hodnot $H(F)$

Zobrazení „do“ a „na“

Zobrazení množiny A na množinu B .

Zobrazení množiny A do množiny B .

Reálná funkce reálné proměnné vs. zobrazení

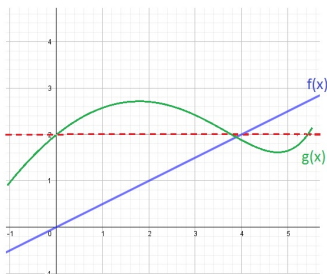
Pokračování přednášky

- inverzní funkce
- graf funkce
- spojitost funkce
- další vlastnosti funkcí
- některé speciální funkce

Prostá funkce

Funkce f je prostá, pokud pro všechna $x_1, x_2 \in D(f)$ platí, že

$$x_1 \neq x_2 \Leftrightarrow f(x_1) \neq f(x_2).$$

Uvažujme následující tabulku:

$f(x) = 2x$	$f^{-1}(y) = ?$
$f(2) = 4$	$f^{-1}(2) = 1$
$f(3) = 6$	$f^{-1}(4) = 2$
$f(4) = 8$	$f^{-1}(6) = 3$
\vdots	\vdots

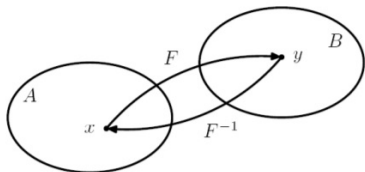
Inverzní funkce

Mějme tedy prostou funkci f s definičním oborem $D(f)$ a oborem hodnot $H(f)$. Z definice funkce platí, že pro všechny prvky x z definičního oboru $D(f)$ máme nějaký prvek y z oboru hodnot $H(f)$, pro který platí $f(x) = y$. Inverzní funkce f^{-1} je pak funkce, pro kterou platí:

$$f(x) = y \Leftrightarrow f^{-1}(y) = x.$$

Inverzní zobrazení

Jestliže zobecníme pojem inverzní funkce dostaneme pojem inverzní zobrazení.

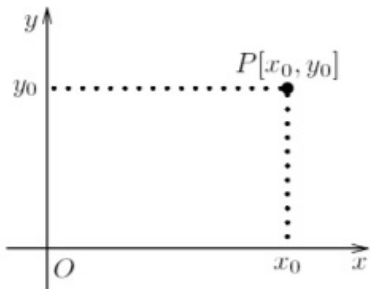

Příklad

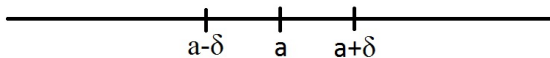
Lidé pracující či studující na MU přiřazené univerzitní číslo osoby. Je zřejmé, že žádná osoba na MU nemá dvě UČA, zobrazení je tedy prosté. Jestliže chceme osobu v ISu vyhledat a známe UČO, můžeme dohledat jméno osoby. Jestliže chceme osobu v ISu vyhledat a známe jméno, jsme schopni dohledat jméno osoby.

Graf funkce

- vizualizace funkce
- obrázek víc než tisíc slov
- pravoúhlý souřadný systém Oxy
- kartézský součin (není nutné vždy volit stejné měřítko)
- každému bodu v rovině odpovídá uspořádaná dvojice reálných čísel
- průsečíky s osami

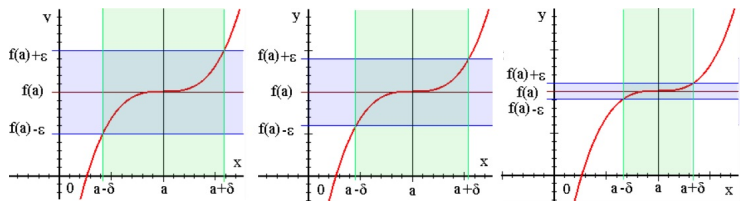

Okolí bodu (ryzí okolí bodu)

https://www.karlin.mff.cuni.cz/~portal/limita_a_spojitosť/

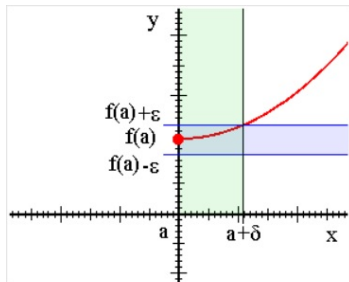
Spojitosť fce intuitivně: funkce jejíž graf se dá nakreslit jedním tahem, tak aby se tužka nezvedla nad úroveň papírů.

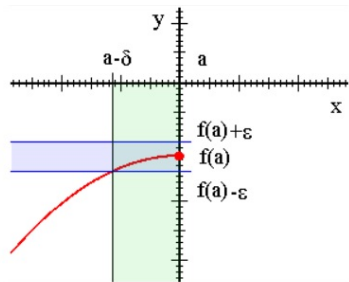
Nechť funkce $f(x)$ je definovaná na intervalu I . Nechť bod a je vnitřním bodem intervalu I . Řekneme, že funkce $f(x)$ je v bodě a spojitá, jestliže k libovolnému číslu $\varepsilon > 0$ existuje takové $\delta > 0$, že

1. $U_\delta(a) \subset I$,
2. $|f(x) - f(a)| < \varepsilon$ pro $x \in U_\delta(a)$ (ryzí okolí bodu a).

Spojitosť zprava/zleva

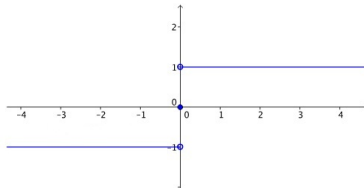

Funkce spojitá zprava

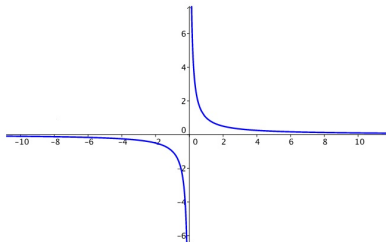

Funkce spojitá zleva

Nespojitost prvního druhu

Nespojitost druhého druhu

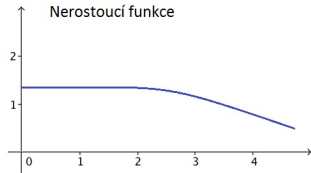
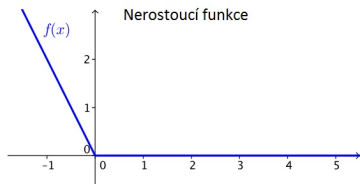
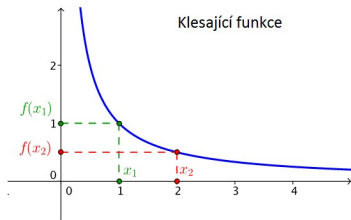
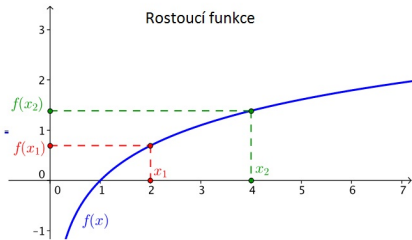
Máme funkci f a uvažujme $x_1, x_2 \in D(f)$. Potom řekneme, že:

- funkce f je **rostoucí**, pokud pro všechna $x_1 < x_2$, platí $f(x_1) < f(x_2)$,
- funkce f je **klesající**, pokud pro všechna $x_1 < x_2$, platí $f(x_1) > f(x_2)$,
- funkce f je **nerostoucí**, pokud pro všechna $x_1 < x_2$, platí $f(x_1) \geq f(x_2)$,
- funkce f je **neklesající**, pokud pro všechna $x_1 < x_2$, platí $f(x_1) \leq f(x_2)$,

Poznámka

Monotónnost můžeme chápat jen na nějaké oblasti, tj. na části definičního oboru může funkce klesat a na části může ta samá funkce růst.

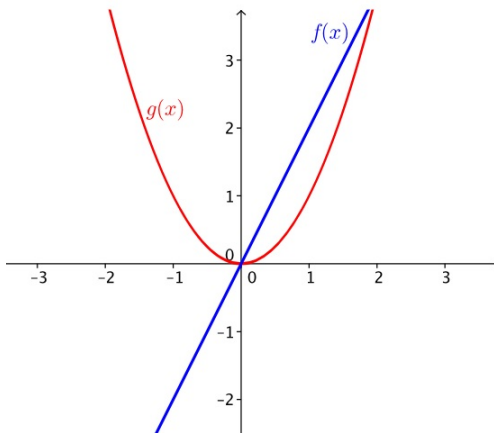
Monotónnost

Sudost/ lichost

Řekneme, že *funkce* $y = f(x)$ je *sudá* (resp. *lichá*), má-li tuto vlastnost: Je-li definovaná v bodě x , je definovaná i v bodě $(-x)$ a platí

$$f(-x) = f(x), \quad (f(-x) = -f(x)).$$

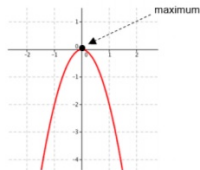
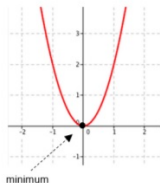
Maximum/ minimum funkce

Funkce f má **maximum** na množině M pro $a \in M$ právě tehdy, když pro každé $x \in M$ platí:

- $f(a) \geq f(x)$.

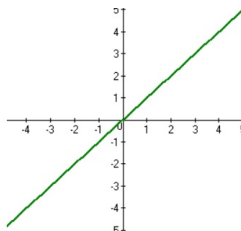
Funkce f má **minimum** na množině M pro $a \in M$ právě tehdy, když pro každé $x \in M$ platí:

- $f(a) \leq f(x)$.

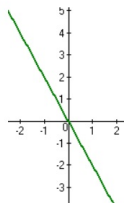

Základní typy funkcí (první část)

- lineární funkce - obecný předpis $y = a \cdot x + b$
 - konkrétně $y = x$ (resp. $y = -2x$)
 - $D(f) = \mathbb{R}, H(f) = \mathbb{R}$
 - spojitá, **je** prostá, rostoucí pro $a \in \mathbb{R}^+$

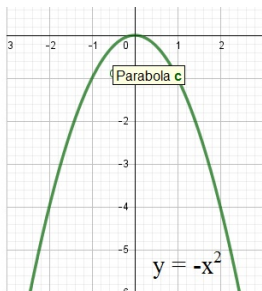
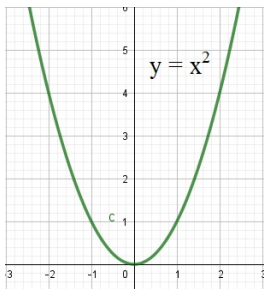
graf funkce $y = x$

Graf klesající funkce $y = -2x$

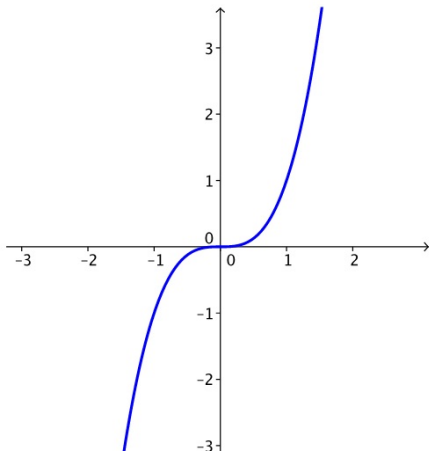
Základní typy funkcí (první část)

- kvadratická funkce - obecný předpis $y = ax^2 + bx + c$
 - uvažujme konkrétněji funkci $y = x^2$
 - $D(f) = \mathbb{R}, H(f) = \mathbb{R}_0^+$
 - spojitá, **není** prostá, pro $a \in \mathbb{R}^+$ klesající na $(-\infty, 0)$ a rostoucí na $(0, \infty)$

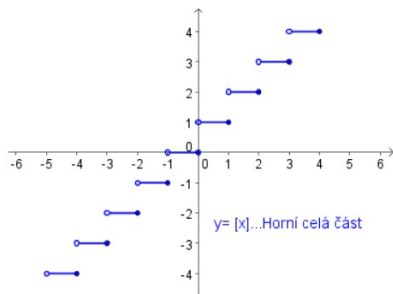
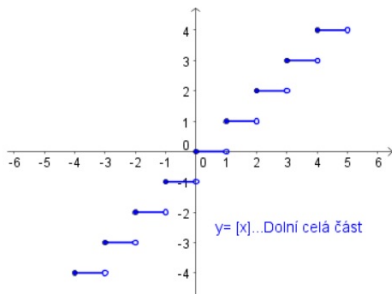
Základní typy funkcí (první část)

- kubická funkce - obecný předpis $y = ax^3 + bx^2 + cx + d$
 - uvažujme konkrétněji funkci $y = x^3$
 - $D(f) = \mathbb{R}, H(f) = \mathbb{R}$
 - spojitá, je prostá, pro $a \in \mathbb{R}^+$ rostoucí, lichá

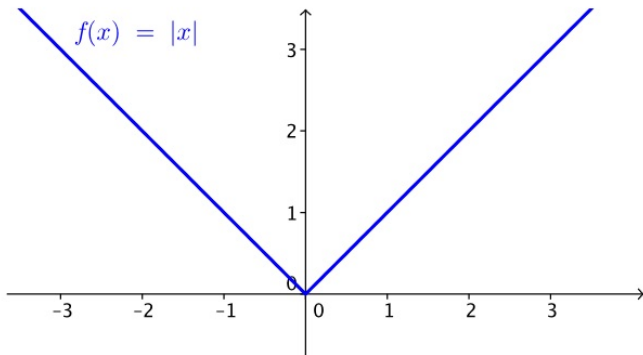
Základní typy funkcí (první část)

- Dolní (horní) celá část reálného čísla
 - předpis $y = \lfloor x \rfloor$
 - $D(f) = \mathbb{R}, H(f) = \mathbb{R}$
 - spojitá zprava (spojitá zleva), **není** prostá, neklesající, lichá

Základní typy funkcí (první část)

- Funkce absolutní hodnoty
 - předpis $y = |x|$
 - $D(f) = \mathbb{R}, H(f) = \mathbb{R}_0^+$
 - spojitá, **není** prostá, neklesající, klesající na $(-\infty, 0)$ a rostoucí na $(0, \infty)$, sudá

Rovnost funkcí

O dvou funkcích říkáme, že jsou si rovny (psáno $f = g$), právě když mají též definiční obor $D(f) = D(g)$ a v každém bodě x tohoto definičního oboru je

$$f(x) = g(x).$$